

Розпука

Маркіян Шашкевич

Поза тихими водами
Сумно та й смерклося;
О, як голос меж горами,
Щастя розбилося!

Летить ворон чорнокрилий, —
За ним загуділо;
Щастя моє, гаразд милий
Навіки зниділо.

Тяжко голубу малому
Гори перебити,
Ой ще тяжче безродному
На сім світі жити.

Ти, зозуле сивенькая,
Закуй ми сумненько,
Най розпука та й лютая
Вирве ми серденько.
1837